RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 99.866 van 18 oktober 2001
in de zaak A. 69.445/IX-1959.

In zake : Guy NAYAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kroonlaan 190

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guy NAYAERT op 20 juni 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de artikelen 31 en 37 van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht;

Gelet op het arrest nr. 63.289 van 26 november 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van verzoeker;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van commissaris C. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is op 28 maart 1974 opgenomen in de rijkswacht. Op 1 oktober 1977 is hij benoemd in de graad van opperwachtmeester en op 26 september 1985 in de graad van eerste opperwachtmeester.

1.2. Op 2 januari 1986 ondertekent verzoeker een verklaring waarin hij formeel bevestigt dat hij niet wenst deel te nemen aan het bevorderingsexamen voor adjudant. Hij bevestigt daarin ook te weten dat zijn keuze onvoorwaardelijk en onherroepelijk is.

Die verzaking gebeurt conform het toentertijd geldende koninklijk besluit van 16 maart 1977 betreffende de bevorderingsexamens tot de graad van adjudant van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht waarvan artikel 4 luidt als volgt :

> "De kandidaat mag op elk ogenblik zijn deelneming aan de bevorderings-examens opzeggen.
> Opzegging is onvoorwaardelijk en onherroepelijk voor de bevordering tot de hogere graad".

1.3. Als gevolg van de wijzigingen die de wet van 9 december 1994 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rijkswacht en het statuut van haar personeel aan de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht heeft gebracht, waardoor het mogelijk werd de bevordering tot adjudant volgens een soepeler regeling te laten verlopen, is het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht tot stand gekomen. Dat besluit bevat een algemene regeling voor de deelneming aan de examens, het stelt het examenprogramma en de modaliteiten van de toekenning van het brevet vast, het bevat regels over de verzaking, het uitstel en de verlenging van de studieperiode, het heft het koninklijk besluit van 16 maart 1977 op met dien verstande dat het van toepassing blijft op de keuronderofficieren die zich in de gestelde voorwaarden bevinden. In de nieuwe regeling kunnen de kandidaten een brevet behalen dat vijf jaar geldig blijft, dat de houders toelaat een ambt van adjudant aan te vragen en dat, zeker in dat opzicht, het begeven van betrekkingen van adjudant versoepelt.

1.4. Verzoeker bestrijdt de artikelen 31 en 37 van het koninklijk besluit van 1 april 1996.

Artikel 31 maakt deel uit van het hoofdstuk V: "Verzaking, uitstel en verlenging van de studieperiode" en luidt als volgt :

> "Vanaf de bekendmaking van de lijst bedoeld in artikel 4, eerste lid, kan de kandidaat op elk ogenblik beslissen niet langer deel te nemen aan de procedure voor bevordering tot de graad van adjudant. Hiertoe richt hij via zijn eenheidscommandant een verklaring van verzaking aan de hoofddirecteur.
> De in het eerste lid bedoelde verzaking is onvoorwaardelijk en onherroepelijk voor de bevordering tot de graad van adjudant".

Artikel 37 maakt deel uit van het hoofdstuk VI: "Slot- en overgangsbepalingen" en luidt als volgt :

> "De in artikel 36 bedoelde besluiten blijven evenwel van toepassing op de keuronderofficieren die benoemd zijn in de graad van opperwachtmeester vóór 2 oktober 1982 en die vóór de inwerkingtreding van dit besluit geen geldig uitstel hebben verkregen wegens een van de gronden vermeld in artikel 3 van het koninklijk besluit van 16 maart 1977 betreffende de bevorderingsexamens tot de graad van adjudant van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht".

Verzoeker bevindt zich in de situatie bedoeld in artikel 37. De besluiten vermeld in artikel 36 zijn het koninklijk besluit van 16 maart 1977, gewijzigd bij koninklijk besluit van 2 mei 1984 en het ministerieel besluit van

16 maart 1977 houdende nadere regelen voor en organisatie van de examens voor bevordering tot de graad van adjudant van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht, gewijzigd bij ministerieel besluit van 26 januari 1978.

2.1. Overwegende dat verzoeker betoogt dat het nieuwe systeem, ingevoerd door het koninklijk besluit van 1 april 1996, niet dezelfde negatieve gevolgen heeft als die welke uit het vroeger bestaande systeem voortvloeiden maar dat artikel 37 personeelsleden als hijzelf van het nieuwe systeem uitsluit;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord het belang van verzoeker in vraag stelt; dat zij betoogt wat volgt : verzoeker heeft in 1986 op grond van de toen bestaande regelgeving verzaakt aan een bevordering tot adjudant en het nieuw regime dat nadien is ingevoerd en dat voor hem gunstiger is kan zijn situatie niet veranderen of verplicht de overheid er niet toe de verzaking te herroepen; het besluit van 1 april 1996 regelt alleen de selectieprocedure die aan een benoeming tot adjudant voorafgaat maar wijzigt niets aan de eigenlijke bevorderingsprocedure die op basis van de anciënniteit geregeld blijft; het is ook niet duidelijk welk rechtsherstel verzoeker met een vernietiging beoogt;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord uiteenzet dat hij op een bepaald ogenblik onvoorwaardelijk afstand heeft gedaan van een bevordering tot adjudant maar dat die verklaring moet gezien worden in de reglementaire context van het ogenblik -hij heeft trouwens uitdrukkelijk verzaakt aan de bevorderingen van de "sessie 86"- en zij kan tegen hem niet meer ingeroepen worden wanneer de context gewijzigd wordt; dat hij ook stelt dat de nieuwe regeling hem een belang verleent om de bepalingen te bestrijden die hem van die nieuwe regeling uitsluit en die opnieuw de onvoorwaardelijke verzaking aan een bevordering instelt; dat hij besluit dat het nogal evident is dat kandidaten die destijds om familiale of andere sociale redenen verzaakt hebben aan een bevordering dat niet zouden gedaan hebben indien zij geweten hadden dat zij in de nieuwe situatie op grond van het brevet over een periode van vijftien jaar zouden kunnen beschikken om voor hen de beste betrekking te zoeken;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker op 2 januari 1986 een "verklaring van opzegging bevorderingsexamen adjudant-sessie 86" ondertekend heeft; dat overeenkomstig artikel 4, tweede lid, van het toen geldende koninklijk besluit van

16 maart 1977 betreffende de bevorderingsexamens tot de graad van adjudant van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht een dergelijke opzegging "onherroepelijk en onvoorwaardelijk is"; dat verzoeker dat trouwens met zoveel woorden in zijn verklaring bevestigd heeft; dat hij nu de vernietiging vordert van de bepaling die hem uitsluit van de nieuwe regeling en van de bepaling die, op gelijke wijze als de vorige regeling, de onherroepelijkheid en de onvoorwaardelijkheid van het verzaken aan een bevordering bestendigt;

2.4.2. Overwegende dat, behoudens andersluidende bepaling, de inwerkingtreding van een nieuwe regeling de op grond van de opgeheven regeling gevestigde rechtssituaties niet ongedaan maakt; dat zulks voor dit geval betekent dat, in het toenmalig reglementair kader, de door verzoeker in 1986 gemaakte keuze onvoorwaardelijk en onherroepelijk was; dat de Koning gewis de mogelijkheid had om in het nieuwe reglement maatregelen te voorzien die het voor rijkswachters als verzoeker mogelijk maakten hun eerdere verklaring niet meer als onherroepelijk te moeten beschouwen, maar dat hij zulks niet gedaan heeft, dat hij integendeel ook in de nieuwe regeling het onherroepelijk en onvoorwaardelijk karakter van de keuze in alle gevallen bevestigd heeft;

2.4.3. Overwegende dat verzoeker slechts twee bepalingen van het bestreden besluit tot het voorwerp maakt van zijn beroep; dat, indien de Raad van State het aldus beperkte beroep zou inwilligen, verzoeker onder toepassing zal vallen van de nieuwe regeling, die dan geen bepaling meer zal bevatten betreffende het vrijwillig stopzetten van de deelneming aan een bevorderingsprocedure noch betreffende het onvoorwaardelijk en onherroepelijk karakter van dergelijke vrijwillige stopzetting;

2.4.4. Overwegende dat de Raad van State een besluit gedeeltelijk kan vernietigen indien de bestreden bepalingen duidelijk afsplitsbaar zijn -dit wil zeggen dat zij niet mede de inhoud bepalen van het gedeelte dat na vernietiging in het rechtsverkeer overblijft- zodat, na de vernietiging, de beslissing nog als een coherent geheel voort kan bestaan; dat immers de Raad van State er zich moet voor hoeden om in de plaats van het bestuur aan normen een inhoud te geven die het bestuur niet heeft gewenst; dat zulks ook geldt wanneer een bestuurde door het gericht bestrijden van een aantal bepalingen uit een reglementair besluit een door het bestuur niet bedoelde verbetering van zijn situatie wil verkrijgen;

Overwegende dat, als sub 2.4.3. gezien, het voorwerp van het beroep zodanig is gestructureerd dat een vernietiging verzoeker binnen het toepassingsveld van de nieuwe regeling zal brengen maar zonder dat er nog waarde gehecht zal kunnen worden aan zijn eerdere verzaking aan elke bevordering tot een hogere graad die toentertijd onvoorwaardelijk en onherroepelijk was; dat zulks evident door de verwerende partij niet gewild is aangezien zij precies de vroeger geldende regeling heeft bestendigd; dat aldus de vernietiging van de door verzoeker aangeduide artikelen aan het besluit, voor wat zijn situatie betreft, een gans andere inhoud verleent in die zin dat zij de gevestigde situatie van verzoeker verbetert op een wijze die door het bestuur niet gewild is; dat om die reden, ambtshalve, aan verzoeker het wettelijk vereiste belang bij het door hem ingestelde beroep wordt ontzegd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien oktober 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**